

РЕШЕНИЕ

№ 1326

гр. София, 28.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 31.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **9980** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 102, ал. 5 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия (ЗОБВВПИ).

Образувано е по жалба на „ВИДЕКС“ АД, представлявано от изпълнителния директор Д. С. М., подадена чрез адв. С. Б., против Решение рег. № 118400-2985 от 16.08.2022г. на началника на РУ К. при ОДМВР С., с което на жалбоподателя е отказано да бъде издадено разрешение за транспортиране на бойни изделия съдържащи взривни вещества от склад на завод М., [населено място] до склад на „ТЕРЕМ – ЦАР САМУИЛ“ ЕООД в [населено място].

В жалбата се поддържа становище за незаконосъобразност на обжалваното решение, поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и необоснованост. Поддържа се, че същото е издадено в изпълнение на съдебно решение № 2492/14.04.2022 г., по адм. д. № 11894/20 г. по описа на АССГ, но при повторното произнасяне административният орган не е спазил задължителните указания на съда. Изложени са съображения за противоречие на мотивите на органа с материалноправните разпоредби. иска се отмяна на процесното решение и присъждане на сторените по делото разноски. В съдебно заседание жалбоподателят е представляван от адв. Б., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Излага подробни съображения в депозирана писмена защита.

Ответникът – началник на РУ К. при ОДМВР С. се явява лично, оспорва жалбата и

моли същата да бъде отхвърлена. Прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, установи от фактическа страна следното:

„Видекс“ АД притежава разрешение за производство на взривни вещества в обект - взривен склад „Ч.“ в землището на [населено място], издадено от ГДНП-С., както и безсрочно разрешение за производство на взривни вещества и средства за взривяване и на инженерни и артилерийски боеприпаси, които ще се утилизират (разснаредяват, делаборират) на територията на обект завод „М.“ [населено място].

С договор №812/30.10.2012г „Терем - Цар Самуил“ ЕООД е възложило на „Видекс“ АД да извърши последваща обработка /утилизация/ на остатъчни продукти от изделия, във връзка с който „Терем - Цар Самуил“ ЕООД е предало, а „Видекс“ АД е приело в завод „М.“, [населено място], съответните продукти.

Не е спорно, че считано от 01.10.2014г., дейността в завод М. е спряна и че в същият продължават и към момента да се съхраняват процесните изделия, предадени от „Терем - Цар Самуил“ ЕООД на „Видекс“ АД съгласно договора за утилизация.

Според Решение № 154/16.12.2019г. на РС Б. по гр.д.№443/2019г., договор №812/30.10.2012г е бил развален по право поради настъпилия инцидент през м.10.2014г. в завод М.. С решението съдът е уважил молбата на „Видекс“ АД да предаде за пазене изделията по разваления договор, които се намират в завод М., [населено място], като е определил място за предаване на вещите обект „Терем Цар Самуил“ ЕООД.

На 20.10.2020 г. в РУ – К. е било входирано от „ВИДЕКС“ АД искане с № 118400-3633/20.10.2020 г. за издаване на разрешение за транспортиране на остатъчни части от бойни изделия, съдържащи взривни вещества, от склад на завод „М.“, [населено място] до склад на „ТЕРЕМ – ЦАР САМУИЛ“ ЕООД в [населено място].

Във връзка с подаденото искане и след извършена проверка е издадено Решение № 118400-4054/16.11.2020г., с което е отказано издаването на разрешение за транспортиране на остатъчните части от бойни изделия. Решението е обжалвано пред Административен съд София – град, който със свое Решение № 2492/14.04.2022 г., по адм. д. № 11894/20 г. е отменил отказа на началника на РУ К. при ОДМВР С. и е изпратил преписката на органа за ново произнасяне, съобразно дадените в решението задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

В изпълнение на съдебното решение и предвид посочените в отмененото Решение № 118400-4054/16.11.2020г. обстоятелства, че „ТЕРЕМ – ЦАР САМУИЛ“ ЕООД съхранява взривни вещества и боеприпаси с други фирми с предварително сключени договори за съхранение и към момента няма свободни площи, които да могат да поемат подробно описаните в искането на „ВИДЕКС“ АД вещи, началникът на РУ – К. при ОДМВР С. е изпратил до „ТЕРЕМ – ЦАР САМУИЛ“ ЕООД ново запитване /№ 118400-2926/09.08.2020 г./ за свободни площи и съвместимост на съхранение в дружеството на остатъчни части от боеприпаси, съдържащи взривни вещества.

„ТЕРЕМ – ЦАР САМУИЛ“ ЕООД е отговорило, че в дружеството се съхраняват боеприпаси, намиращи се в щатната си опаковка и не съществува възможност за съхранение на ВВ в корпуси, без защитна опаковка за съвместно съхранение. В писмото се посочва също, че „няма сключен договор за съхранение на посочените БЧ с фирма „Видекс“ АД“. Предоставена е и информация за проведена среща на 14.04.2022 г. в сградата на ГД „Национална полиция“ за обсъждане на проблемите,

свързани със съхранението на тези изделия, с участието на представител на жалбоподателя, на която е изготвено писмо от министъра на вътрешните работи до министъра на отбраната. По делото е приобщено визираното писмо с изх. № 812100-2890 от 18.02.2022г., както и предходно писмо 18.02.2022г. от министъра на вътрешните работи до министъра на отбраната. Видно от съдържанието на писмата, процесните бойни вещества са били предадени от „Терем – Ивайло“ ЕООД и „Терем Цар Самуил“ ЕООД - дъщерни дружества на „Терем Холдинг ЕАД“, което е 100% държавна собственост, на „Видекс“ АД за утилизация въз основа на сключен договор. След взрива в завод „М.“ – [населено място] Л. и настъпилите форсмажорни обстоятелства, договорът за утилизация не може да бъде изпълнен, но изделията продължават да се съхраняват в складовете на бившия завод. Посочва се също, че единственият вариант е унищожаване на изделията, като за целта е необходим подходящ полигон, а единствено Министерството на отбраната разполага с такъв. Поради това е отправено искане към министъра на отбраната за съдействие.

Въз основа на отговора на „ТЕРЕМ – ЦАР САМУИЛ“ ЕООД, с процесното Решение рег. № 118400-2985 от 16.08.2022г. началникът на РУ - К. при ОДМВР С. е отказал да издаде исканото разрешение за транспортиране на бойни изделия съдържащи взривни вещества от склад на завод М., [населено място] до склад на „ТЕРЕМ – ЦАР САМУИЛ“ ЕООД, като е приел, че за жалбоподателят няма правен и законен интерес да транспортира взривните вещества до склада на „ТЕРЕМ – ЦАР САМУИЛ“ ЕООД. Посочено е, че въпреки че дружеството отговаря на изискванията на чл. 99, ал. 1 ЗОБВВПИ, не е установена собствеността на превозваните взривни вещества, както и наличието на договор за депозирането им в склада в [населено място]. Изложени са и съображения, че съхранението на взривните вещества би било опасно за както за населението на града, така и за микро и макро структурните обществени компоненти. При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена в срок, срещу подлежащ на оспорване административен акт, от лице с правен интерес от обжалването.

Разгледана по същество, жалбата е и основателна.

Разпоредбата на чл. 99, ал. 1 ЗОБВВПИ предвижда, че разрешение за транспортиране на взривни вещества, пиротехнически изделия, огнестрелни оръжия и боеприпаси на територията на Република България се издава писмено или по електронен път на физически и юридически лица, регистрирани като търговци, юридически лица с нестопанска цел, регистрирани по националното законодателство на държава членка и на лица, създадени със закон или с акт на Министерския съвет, получили разрешение за производство, търговия, придобиване и/или съхранение по реда на този закон, от директора на ГДНП на МВР или от оправомощено от него длъжностно лице, или от началника на РУ на МВР, на чиято територия ще бъдат транспортирани.

От цитираната разпоредба е видно, че началникът на РУ на МВР - [населено място] е компетентен да се произнесе по искането за издаване на разрешение за транспортиране. Решението е издадено и в законоустановената писмена форма.

Принципно основателни са възраженията за нарушение на чл. 26 АПК. Правилото, визирано в тази разпоредба, задължава органа да информира заинтересованото лице за началото на образуваното спрямо него производство. Спазването на изискването на цитираната норма е от значение за надлежното упражняване на правото на защита на засегнатия субект в административната процедура. В осигуряването на реална

процесуална възможност на страната да участва в производството по издаване на индивидуален административен акт за защита на своите права и законни интереси намират израз принципите за законност, истинност, достъпност, прозрачност и служебно начало. Липсата на данни в административната преписка за изпълнение на това задължение налага извод, че административният орган е нарушил правилото на чл. 26, ал. 1 АПК. Неспазването на изискването за уведомяване на засегнатото лице за образуваното административно производство обаче не съставлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила в конкретния случай, тъй като съдът приема, че дори то да не беше допуснато и страната да е била надлежно уведомена, това не би се отразило върху констатациите и изводите на административния орган, респ. на обективирания в решението правен резултат.

На следващо място, съдът намира, че административният орган е изпълнил указанията на съда, дадени с Решение № 2492 от 14.04.2022г. на АССГ по адм.д. № 11894/2020г. Съобразно дадените указания административният орган е изпратил запитване до „ТЕРЕМ – ЦАР САМУИЛ“ ЕООД, изложил е относими мотиви. В този смисъл доводите на жалбоподателя за нищожност на акта са неоснователни.

Решението на началника на РУ – К. обаче е незаконосъобразно.

На първо място, актът е издаден в противоречие с материалноправните разпоредби. Изискванията към лицата, желаещи да получат разрешение за транспортиране на взривни вещества и боеприпаси се съдържат в цитираната по-горе разпоредба на чл.99, ал.1 от ЗОБВВПИ - да бъдат регистрирани като търговци, юридически лица с нестопанска цел, регистрирани по националното законодателство на държава членка и на лица, създадени със закон или с акт на Министерския съвет, и да са получили разрешение за производство, търговия, придобиване и/или съхранение по реда на този закон. Документите, които тези лица следва да представят, са посочени в нормата на чл. 101 ЗОБВВПИ, която предвижда, че за получаване на разрешение за транспортиране лицата по чл. 99, ал. 1 и 2 подават писмено или по електронен път заявление по образец до ГДНП на МВР или до РУ на МВР, на чиято територия взривните вещества, пиротехническите изделия, огнестрелните оръжия и боеприпасите ще бъдат транспортирани, придружено от следните документи: копие от договор с лице, извършващо частна охранителна дейност при условията и по реда на Закона за частната охранителна дейност; когато доставката ще се охранява от служители на лицето по чл. 99, ал. 1, това обстоятелство се отразява в заявлението и се проверява служебно; декларация от превозвача, че използваните превозни средства имат валидни А. удостоверения за превоз на съответните изделия, когато такива се изискват съгласно международните споразумения за превоз на опасни товари, по които Република България е страна; документ за платена такса в размер, определен с тарифата по чл. 12.

Съобразно разпоредбата на чл. 102, ал. 1 ЗОБВВПИ при постъпване на заявлението и документите по чл. 101 ГДНП на МВР или РУ на МВР, на чиято територия взривните вещества, пиротехническите изделия, огнестрелните оръжия и боеприпасите ще бъдат транспортирани, оценява пълнотата и съответствието на подадените документи с изискванията за издаване на разрешение. Втората алинея на тази разпоредба предвижда, че при констатиране на непълноти и/или несъответствия с изискванията за издаване на разрешение ГДНП на МВР, съответно РУ на МВР, уведомява писмено или по електронен път заявителя и дава указания и 30-дневен срок за отстраняването им, в който срокът по ал. 4 спира да тече. Ако констатираните непълноти и/или

несъответствия не бъдат отстранени в дадения срок по ал. 2, производството по издаване на разрешението се прекратява (ал. 3). Според ал. 4, директорът на ГДНП на МВР или оправомощено от него длъжностно лице, или началникът на РУ на МВР издава писмено или по електронен път разрешение или мотивирано отказва издаването му в едномесечен срок от подаване на заявлението.

Видно от посочените разпоредби, преценката, която следва да извърши административният орган и въз основа на която следва да формира своето волеизявление, е за съответствието и пълнотата на заявлението и документите с изискванията на чл.99, ал.1 и чл. 101 от ЗОБВВПИ. Законът не предвижда изследването на други факти и обстоятелства, които да имат отношение към издаването на разрешение, в това число дали дружеството – заявител има сключен договор за съхранение на въпросните изделия, и дали за тях е осигурена възможност за приемане за съхранение. От доказателствата по делото е видно, че въпреки разваления договор за утилизация на процесните изделия, по силата на който същите са били предадени на „ТЕРЕМ-ЦАР САМУИЛ“ ЕООД /част от „ТЕРЕМ – ХОЛДИНГ“ ЕАД, което е дружество със 100% държавна собственост, като правата и задълженията на едноличен собственик на капитала се упражняват от министъра на отбраната/, игнорирайки постановеното с влязло в сила съдебно решение на Български районен съд, съгласно което „ТЕРЕМ-ЦАР САМУИЛ“ ЕООД е определено като място за предаване за съхранение на тези изделия, това дружество последователно и категорично отказва да ги приеме по съображения за липса на възможност за съхранение. Нежеланието на „ТЕРЕМ-ЦАР САМУИЛ“ ЕООД да приеме процесните изделия и твърдението му, че няма място за съхранението им обаче не могат да бъде основание за административния орган да откаже издаването на разрешение за транспортиране, тъй като законът не предвижда и не изисква от него преценка на други факти и обстоятелства извън съответствието на представените документи с изискванията на ЗОБВВПИ. Началникът на РУ – К. органът не разполага с оперативна самостоятелност да извършва преценка за целесъобразност на транспортирането, а следва да провери единствено дали са изпълнени изискванията на закона за издаване на разрешение. В случая органът сам е посочил, че изискванията на чл. 99, ал. 1 ЗОБВВПИ са изпълнени, но въпреки това си заключение е постановил акт в обратен смисъл, позовавайки се на ирелевантни от гледна точка на обхвата на преценката му факти.

На следващо място, в мотивите си органът е посочил, че „ВИДЕКС“ АД няма правен и законен интерес да иска транспортирането на взривните вещества до склада на „ТЕРЕМ – ЦАР САМУИЛ“ ЕООД, тъй като не било собственик на процесните изделия. Преди всичко, следва да се отбележи, че ЗОБВВПИ не възлага и не дава право на административния орган да извършва преценка относно наличието на правен интерес от исканото разрешение. Тази преценка е извършена от законодателя, който дефинитивно е определил кръга от лица, които имат право да искат разрешение за транспортиране на взривни вещества – това са лицата по чл.99, ал.1 и ал.2 от същия закон. Извън обстоятелството, че се явява такова лице, жалбоподателят не е длъжен и административният орган няма право да изисква обосноваването на правен интерес за исканото разрешение, а още по-малко такъв интерес да се доказва и да се обуславя от наличието на право на собственост върху изделията, за които то се отнася. Отделно от това, съдът намира за нужно все пак да отбележи, че този извод на органа (за „липса на правен и законен интерес“) е в противоречие с постановеното с Решение №

154/16.12.2019 г. на Български районен съд, по гр. д. № 443/2019 г., с което е уважена молбата на жалбоподателя в настоящото производство, подадена по реда на чл. 97, ал. 1 ЗЗД, съгласно което „ВИДЕКС“ АД, следва да предаде за пазене взривните устройства, съхранявани в склад в Завод „М.“, като е определено място за предаването им – обект „ТЕРЕМ – ЦАР САМУИЛ“ ЕООД. Въпреки че същото е постановено в рамките на охранително производство, съответно няма сила на присъдено нещо и изпълнителна сила, постановеният съдебен акт има доказателствена сила относно определеното от съда място за предаване на процесните изделия, което само по себе си обосновава наличието на правен интерес от исканото разрешение.

На последно място, съдът намира, че мотивите на органа са и в противоречие с посоченото от него правно основание за постановения отказ – чл. 100, ал. 2 ЗОБВВПИ, който регламентира, че транспортирането на взривни вещества, боеприпаси и пиротехнически изделия на територията на Република България се извършва с превозни средства и с транспортни опаковки, отговарящи на изискванията на международните споразумения за превоз на опасни товари, по които Република България е страна, когато това се изисква. В мотивите на органа изобщо не се коментира приложението на цитираната правна норма, не става ясно защо приема, че в случая транспортните опаковки не отговарят на изискванията на международните споразумения за превоз на опасни товари, нито на кои конкретни изисквания същите не отговарят. Нещо повече, органът по силата на служебното начало е следвало да укаже в какви транспортни опаковки следва да се транспортират взривните вещества, ако е приел, че действително използваните са неподходящи или неотговарящи на изискванията. Този извод следва от разпоредбата на чл. 102, ал. 2 ЗОБВВПИ, която предвижда, че при констатиране на непълноти и/или несъответствия с изискванията за издаване на разрешение ГДНП на МВР, съответно РУ на МВР, уведомява писмено или по електронен път заявителя и дава указания и 30-дневен срок за отстраняването им, в който срокът по ал. 4 спира да тече.

Предвид всичко изложено дотук, съдът намира, че оспореното решение на началника на РУ – К., съдържащо отказ да се издаде искането от "Видекс" АД разрешение за транспортиране на бойни изделия, съдържащи взривни вещества, е незаконосъобразно и следва да бъде отменено, а преписката да се изпрати на административния орган за ново произнасяне съобразно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

С оглед изхода на делото претенцията за присъждане на сторените по делото разноски от жалбоподателя се явява основателна, като Областна дирекция на вътрешните работи – С., в чиято структура е РУ - [населено място], следва да бъде осъдена да заплати на „ВИДЕКС“ АД сума в размер на 1 317,46 лв., съгласно приложения по делото списък на разноските. Възражението за прекомерност е неоснователно с оглед фактическата и правната сложност на делото.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на „ВИДЕКС“ АД Решение рег. № 118400-2985 от 16.08.2022г. на началника на РУ К. при ОДМВР - С..

ИЗПРАЩА преписката на Началника на РУ [населено място] при ОДМВР - С. за произнасяне при спазване на задължителните указания по тълкуване и прилагане на закона, изложени в настоящото решение, като **ОПРЕДЕЛЯ** 14-дневен срок за произнасяне.

ОСЪЖДА Областна дирекция на вътрешните работи - С. да заплати на „ВИДЕКС“ АД сума в размер на 1 317,46 лв., представляваща сторени по делото разноси.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщаването на страните за неговото изготвяне.

СЪДИЯ: